

Bruselj, 10. februar 2022
(OR. en)

6156/22

EF 45
ECOFIN 110
DELECT 22

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj: za generalno sekretarko Evropske komisije:
direktorica Martine DEPREZ

Datum prejema: 10. februar 2022

Prejemnik: generalni sekretar Sveta Evropske unije Jeppe TRANHOLM-
MIKKELSEN

Št. dok. Kom.: C(2022) 722 final

Zadeva: DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../... z dne 10.2.2022 o
spremembi Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 o dopolnitvi
Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z
zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije

Delegacije prejmejo priloženi dokument C(2022) 722 final.

Priloga: C(2022) 722 final

Bruselj, 10.2.2022
C(2022) 722 final

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../...

z dne 10.2.2022

o spremembi Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije

(Besedilo velja za EGP)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE DELEGIRANEGA AKTA

1.1. Ozadje sprememb delegirane uredbe o zahtevi glede likvidnostnega kritja

Z Direktivo (EU) 2019/2162¹ (v nadaljnjem besedilu: direktiva o kritih obveznicah), objavljeno 27. novembra 2019, je bil vzpostavljen skupni okvir za krite obveznice, izdane v Uniji. Med minimalnimi obveznostmi iz direktive o kritih obveznicah so določene nekatere posebne likvidnostne zahteve za krite obveznice, ki jih je treba povezati z obstoječimi likvidnostnimi zahtevami iz Uredbe (EU) št. 575/2013² (v nadaljnjem besedilu: uredba o kapitalskih zahtevah ali CRR) in Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61³ (v nadaljnjem besedilu: delegirana uredba o zahtevi glede likvidnostnega kritja).

Delegirana uredba o zahtevi glede likvidnostnega kritja se uporablja za vse kreditne institucije, tudi za tiste, ki izdajajo krite obveznice. Za take kreditne institucije trenutno velja zahteva glede likvidnostnega kritja, ki se uporablja za obdobje 30 koledarskih dni. V skladu z zahtevo glede likvidnostnega kritja mora izdajatelj kritih obveznic zagotoviti, da ima dovolj likvidnih sredstev za kritje neto likvidnostnih odlivov, vključno s tistimi, ki izhajajo iz programa kritih obveznic.

Hkrati direktiva o kritih obveznicah od kreditnih institucij, ki izdajajo krite obveznice, zahteva, da ves čas ohranjajo likvidnostno rezervo (v nadaljnjem besedilu: likvidnostna rezerva kritnega premoženja), sestavljeno iz likvidnih sredstev, ki so na voljo za kritje neto likvidnostnih odlivov njihovih programov kritih obveznic za obdobje 180 dni.

Likvidnostna rezerva kritnega premoženja, ki jo določa direktiva o kritih obveznicah, vključuje sredstva, ki izpolnjujejo vse razen ene zahteve za priznanje kot likvidna sredstva v skladu z delegirano uredbo o zahtevi glede likvidnostnega kritja: za sredstva v likvidnostni rezervi kritnega premoženja velja zahteva po ločevanju iz člena 12 direktive o kritih obveznicah. Do teh ločenih sredstev lahko zakonito dostopajo samo vlagatelji v krite obveznice. Uporaba zahteve po ločevanju je ključen element direktive o kritih obveznicah za zagotovitev visoke ravni zaščite vlagateljev v krite obveznice, vendar podvaja likvidnostne zahteve, ki jih morajo izpolnjevati izdajatelji kritih obveznic, saj je treba hkrati ohranjati dva ločeni likvidnostni rezervi, sestavljeni iz podobnih likvidnih sredstev. Zlasti obstaja prekrivanje obeh likvidnostnih zahtev v prvih 30 dneh.

Za zagotovitev, da lahko države članice obravnavajo tako prekrivanje, direktiva o kritih obveznicah vključuje možnost, da države članice opustijo posebno zahtevo po likvidnostni rezervi za kritno premoženje za obdobje, ko kreditna institucija, ki izdaja krite obveznice, izpolnjuje druge likvidnostne zahteve v skladu s pravom Unije. Poleg tega ta določba direktive o kritih obveznicah ponuja priložnost za boljše opredelitev likvidnostnih zahtev za kritno premoženje in likvidnostnih zahtev v skladu s pravili o zahtevi glede likvidnostnega kritja.

---

¹ Direktiva (EU) 2019/2162 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o izdajanju kritih obveznic in javnem nadzoru kritih obveznic ter o spremembi direktiv 2009/65/ES in 2014/59/EU (UL L 328, 18.12.2019, str. 29).

² Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

³ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije (UL L 11, 17.1.2015, str. 1).

Vendar uporaba zgoraj navedene opustitve, da bi se izognili dvojnemu štetju, ne bi bila bonitetno preudarna, saj bi po ločitvi premoženja kreditne institucije v stresnih scenarijih zmanjšalo likvidna sredstva v kritnem premoženju, ki so namenjena izpolnjevanju njenih plačilnih obveznosti. Razlog za to je, da likvidna sredstva, ki izpolnjujejo splošno zahtevo glede likvidnostnega kritja, po definiciji niso obremenjena, kar pomeni, da so kreditni instituciji prosto na voljo. Likvidna sredstva, ki se hranijo v skladu z zahtevo po likvidnostni rezervi kritnega premoženja iz direktive o kritih obveznicah, so obremenjena zaradi zahtev glede ločevanja sredstev iz navedene direktive, kar pomeni, da niso dosegljiva vlagateljem v obveznosti kreditne institucije, ki niso krite obveznice.

Najbolj izvedljiv način za odpravo prekrivanja ob ohranjanju bonitetne trdnosti bi bil, da se kreditnim institucijam omogoči, da likvidna sredstva, ki so del likvidnostne rezerve kritnega premoženja, obravnavajo kot neobremenjena do zneska neto likvidnostnih odlivov iz povezanega programa kritih obveznic. To je prva in najpomembnejša predlagana sprememba (novi odstavek 2a v členu 7 delegirane uredbe o zahtevi glede likvidnostnega kritja). Tako bi se vprašanje dvojnega štetja rešilo, saj bi se lahko likvidna sredstva v kritnem premoženju, ki izpolnjujejo vsa kvalitativna merila iz delegirane uredbe o zahtevi glede likvidnostnega kritja (vključno s preskusom monetizacije v skladu s členom 8(4) delegirane uredbe; predlagana sprememba bi kreditnim institucijam omogočila izvedbo preskusa monetizacije s sredstvi zunaj likvidnostne rezerve kritnega premoženja, če so ta sredstva dovolj reprezentativna za sredstva v tej rezervi), upoštevala v likvidnostni rezervi kritnega premoženja in likvidnostnem blažilniku za zahtevo glede likvidnostnega kritja.

Za namene likvidnostnega blažilnika za zahtevo glede likvidnostnega kritja bi bilo priznanje vseeno omejeno na znesek likvidnih sredstev v kritnem premoženju, ki je potreben za kritje neto likvidnostnih odlivov, ki izhajajo iz programa kritih obveznic, povezanih s tem kritnim premoženjem. Ta omejitev bi zagotovila, da se količnik zahteve glede likvidnostnega kritja izdajateljev kritih obveznic ne bi umetno izboljšal z neupravičenim priznavanjem likvidnih sredstev v kritnem premoženju, in bi zlasti preprečila, da bi se nekatera likvidna sredstva v kritnem premoženju upoštevala pri izračunu količnika zahteve glede likvidnostnega kritja, čeprav so ločena in zato niso na voljo za kritje odlivov, razen tistih, ki izhajajo iz kritnega premoženja.

Dodatna sprememba bi bila potrebna tudi za ponovno vzpostavitev skladnosti nekaterih bonitetno trdnih nacionalnih modelov izdaje kritih obveznic z zahtevami glede likvidnostnega kritja. Čeprav so ti nacionalni modeli izdaje kritih obveznic po svojih glavnih značilnostih skladni z zahtevami direktive o kritih obveznicah (npr. s pravili za zaščito vlagateljev v krite obveznice), bi na te nacionalne modele izdajanja kritih obveznic negativno vplivala zahteva glede likvidnostnega kritja, nižja od 100 %, in ne bi bili povezani z dejanskim stanjem njihovega likvidnostnega tveganja. Za obravnavo tega vprašanja bi dodatna sprememba na bonitetno bolj konservativen način posnemala že obstoječe določbe Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi z izračunom količnika neto stabilnih virov financiranja, ki omogoča, da se sredstva, pripisana izdaji kritih obveznic kot neobvezno presežno zavarovanje s premoženjem, štejejo za neobremenjena. Predlagana sprememba bi v delegirani uredbi o zahtevi glede likvidnostnega kritja omogočila enako bonitetno obravnavo za ta sredstva, pripisana kot neobvezno presežno zavarovanje s premoženjem, če institucija, ki izda krite obveznice, izpolnjuje določene kvalitativne in kvantitativne pogoje (ki v primeru količnika neto stabilnih virov financiranja niso predpisani). Zato predlagana sprememba ne bi ogrozila pravnega varstva vlagateljev v krite obveznice, zagotovljenega zlasti z direktivo o kritih obveznicah, niti ne bi oslabil bonitetnega profila likvidnostnega tveganja izdajatelja kritih obveznic.

Poleg tega je namen predlagane spremembe delegirane uredbe o zahtevi glede likvidnostnega kritja tudi pojasniti nekatere njene sedanje določbe.

Prvič, sklicevanja na „zavarovane kreditne posle“ v členu 28(3) ter členu 32(3)(b) in 32(4) delegirane uredbe o zahtevi glede likvidnostnega kritja bi nadomestila s sklicevanji na „posle financiranja z vrednostnimi papirji“, kar je izraz, opredeljen v točki 139 člena 4(1) uredbe o kapitalskih zahtevah. S tem bi bilo besedilo boljše usklajeno s standardom o zahtevi glede likvidnostnega kritja, o katerem se je na mednarodni ravni dogovoril Baselski odbor za bančni nadzor.

Drugič, v točko (g) člena 7(4) delegirane uredbe o zahtevi glede likvidnostnega kritja bi se vstavilo sklicevanje na uradne izvozne agencije, da bi se zagotovila enaka obravnava vrednostnih papirjev, ki jih izdajo izvozne agencije, za katere jamčijo enote centralne ravni države članice, ne glede na organizacijsko strukturo zadevne izvozne agencije. Ta predlog spremembe je v skladu s priporočili Evropskega bančnega organa iz njegovega poročila z dne 20. decembra 2013⁴, pripravljenega v skladu s členom 509(3) in (5) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Poleg tega je predlaganih več dodatnih sprememb delegirane uredbe o zahtevi glede likvidnostnega kritja, da bi se uskladila s členom 129 CRR, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2019/2160⁵ (slednja spreminja CRR, kar zadeva regulativno kapitalsko obravnavo izpostavljenosti iz naslova kritih obveznic, in je zato del zakonodajnega okvira za krite obveznice skupaj z direktivo o kritih obveznicah) in direktivo o kritih obveznicah. Zlasti se nekatera merila iz členov 10, 11 in 12 delegirane uredbe o zahtevi glede likvidnostnega kritja (ki določajo merila za obravnavo kritih obveznic kot sredstev stopnje 1, sredstev stopnje 2A oziroma sredstev stopnje 2B) sklicujejo na (dele) člen(a) 129 CRR. Na primer, pred sprejetjem direktive o kritih obveznicah je bil izraz „krita obveznica“ opredeljen s sklicevanjem na člen 129 CRR. Po sprejetju in začetku veljavnosti direktive o kritih obveznicah bi se takšno sklicevanje zdelo zastarelo, saj bodo morale vse krite obveznice, izdane v EU, izpolnjevati zahteve direktive o kritih obveznicah. Tudi zahteva po preglednosti, ki je bistvena za izdajanje kritih obveznic in posle z njimi, je trenutno vključena v člen 129(7) CRR. Vendar je z uvedbo direktive o kritih obveznicah ta tema zdaj posebej obravnavana in natančno razdelana v členu 14 direktive.

V predlogu se zato predlagajo spremembe členov 10, 11 in 12 delegirane uredbe o zahtevi glede likvidnostnega kritja, ki bi zagotovile zgoraj navedeno uskladitev. Pravna besedila so pripravljena tako, da zagotavljajo, da to ne bo vplivalo na upravičenost do ugodne likvidnostne obravnave kritih obveznic, izdanih pred 8. julijem 2022, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES⁶.

1.2. Ocena učinka

Predlagane spremembe se štejejo za omejene v smislu učinka, zato se ne predlaga izvedba podrobne ocene učinka. Glavna sprememba, kar zadeva povezavo likvidnostnih zahtev v direktivi o kritih obveznicah in delegirani uredbi o zahtevi glede likvidnostnega kritja, ima ozko področje uporabe, tj. omejena je na izdajatelje kritih obveznic. Ta predlog spremembe bi bil popravek okvira, ki se šteje za neprimeren za dejavnosti izdajanja kritih obveznic.

⁴ Poročilo EBA z dne 20. decembra 2013 o ustreznih enotnih opredelitvah izjemno visokokakovostnih likvidnih sredstev in visokokakovostnih likvidnih sredstev ter o operativnih zahtevah za likvidna sredstva v skladu s členom 509(3) in (5) uredbe o kapitalskih zahtevah.

⁵ Uredba (EU) 2019/2160 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede izpostavljenosti iz naslova naložb v krite obveznice (UL L 328, 18.12.2019, str. 1).

⁶ Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

2. POSVETOVANJA PRED SPREJETJEM AKTA

Komisija se je posvetovala s strokovno skupino za bančništvo, plačila in zavarovanje, ki vključuje strokovnjake iz držav članic ter predstavnike Evropskega parlamenta, Evropskega bančnega organa in Evropske centralne banke.

3. PRAVNI ELEMENTI DELEGIRANEGA AKTA

Zaradi omejenega obsega sprememb obstoječe delegirane uredbe o zahtevi glede likvidnostnega kritja se predlaga, da se sprejmejo spremembe navedene uredbe in ne celotno novo besedilo. S tem bi se ohranila struktura prvotne delegirane uredbe o zahtevi glede likvidnostnega kritja. V skladu s členom 462 CRR je Komisija še naprej pooblaščen za nedoločen čas, da pregleda delegirano uredbo.

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) .../...

z dne 10.2.2022

o spremembi Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012¹ ter zlasti člena 460 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/61² bi bilo treba spremeniti, da se kreditnim institucijam, ki izdajajo krite obveznice, bolje omogoči, da izpolnjujejo tako zahtevo glede likvidnostnega kritja za stresno obdobje 30 koledarskih dni iz člena 4(1) navedene delegirane uredbe, kot tudi zahtevo glede likvidnostne rezerve kritnega premoženja za kritje neto likvidnostnih odливov za naslednjih 180 dni, kot je določena v členu 16 Direktive (EU) 2019/2162 Evropskega parlamenta in Sveta³. Izkazalo se je, da so za pojasnitev nekaterih obstoječih pravil in uskladitev besedila Delegirane uredbe (EU) 2015/61 z opredelitvami pojmov iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive (EU) 2019/2162 potrebne nekatere dodatne spremembe.
- (2) Splošna zahteva glede likvidnostnega kritja iz člena 4(1) Delegirane uredbe (EU) 2015/61 in zahteva glede likvidnostne rezerve kritnega premoženja iz člena 16 Direktive (EU) 2019/2162 za kreditne institucije, ki izdajajo krite obveznice, pomenita obveznost, da imajo določen znesek likvidnih sredstev v istem obdobju 30 koledarskih dni. Vendar kreditne institucije ne bi smele imeti obveznosti kritja istih odливov z različnimi likvidnimi sredstvi za isto obdobje. Za odpravo tega prekrivanja bi bilo treba uvesti novo spremembo merila obremenitve v okviru splošne zahteve glede likvidnostnega kritja. Ta sprememba bi skupaj z določbami, ki že veljajo v členu 7 Delegirane uredbe (EU) 2015/61 in se še vedno uporabljajo v primeru sredstev, ločenih za kritno premoženje, obravnavala primere, ko ločena sredstva izpolnjujejo merila za priznanje na bonitetno preudaren način, da niso obremenjena. S to novo spremembo bi se likvidna sredstva v posesti kot del likvidnostne rezerve kritnega

¹ UL L 176, 27.6.2013, str. 1.

² Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije (UL L 11, 17.1.2015, str. 1).

³ Direktiva (EU) 2019/2162 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o izdajanju kritih obveznic in javnem nadzoru kritih obveznic ter o spremembi direktiv 2009/65/ES in 2014/59/EU (UL L 328, 18.12.2019, str. 29).

premoženja obravnavala kot neobremenjena do zneska neto likvidnostnih odливov, ki izhajajo iz povezanega programa kritih obveznic.

- (3) Poleg tega se v nekaterih državah članicah uporabljajo posebni modeli izdaje kritih obveznic, za katere so značilne posebne pravne zahteve za izdajatelje kritih obveznic, ki ščitijo vlagatelje in presegajo zahteve iz Direktive (EU) 2019/2162. Izdajatelji kritih obveznic, za katere veljajo take posebne pravne zahteve, opravljajo podobne dejavnosti izdajanja kritih obveznic kot drugi izdajatelji kritih obveznic v EU in imajo zato podoben profil likvidnostnega tveganja. Ti modeli zagotavljajo tudi visoko stopnjo zaščite izdajateljev kritih obveznic, zlasti z uporabo neobveznega presežnega zavarovanja s premoženjem za izdajo njihovih programov kritih obveznic. Vendar bi bila vsa sredstva teh izdajateljev kritih obveznic povezana s kritnim premoženjem in bi se zato štela za obremenjena, zaradi česar bi bila nerazpoložljiva in neprimerna za namene likvidnostnega blažilnika za zahtevo glede likvidnostnega kritja. V takem položaju bi izdajatelji kritih obveznic kršili zahtevo glede likvidnostnega kritja iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Delegirane uredbe (EU) 2015/61 ter tako ustvarili neenake konkurenčne pogoje za izdajatelje kljub podobnosti njihovega bonitetnega profila. Za izpolnitev zahtev glede obveznega in neobveznega presežnega zavarovanja s premoženjem za namen izdaje programa kritih obveznic so ti izdajatelji kritih obveznic operativno omejeni na izdajanje podrejenih dolžniških instrumentov. Splošni neto likvidnostni odliv teh izdajateljev je višji od neto likvidnostnega odliva, ki izhaja iz posameznih izdanih kritih obveznic. V zvezi s tem bi bilo treba uvesti dodatne spremembe, da se v nekaterih posebnih in omejenih primerih omogoči, da se sredstva v kritnem premoženju priznajo kot neobremenjena, da se izpolnijo zahteve glede neobveznega presežnega zavarovanja s premoženjem. Za zagotovitev, da je takšna razširitev priznanja neobremenjenih sredstev v kritnem premoženju bonitetno preudarna in skladna z zahtevami glede likvidnostnega kritja, bi morali izdajatelji kritih obveznic izpolnjevati več pogojev. Zlasti lahko ta določba koristi le izdajateljem kritih obveznic, ki morajo na podlagi pravne zahteve nacionalnega prava vsa svoja sredstva vezati na izdaje kritih obveznic, in sicer do obsega sredstev, potrebnega za kritje skupnega neto likvidnostnega odliva izdajatelja kritih obveznic.
- (4) Poleg tega je treba določiti pravila za monetizacijo za oceno likvidnih sredstev v likvidnostni rezervi kritnega premoženja.
- (5) V skladu s priporočili iz poročila Evropskega bančnega organa (EBA) z dne 20. decembra 2013⁴, ki je bilo pripravljeno v skladu s členom 509(3) in (5) Uredbe (EU) št. 575/2013, bi moral biti status stopnje 1 dodeljen vsem vrstam obveznic, ki jih izdajo ali za katere jamčijo enote centralne ravni držav članic in centralne banke, ter obveznicam, ki jih izdajo ali za katere jamčijo multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije. V poročilu EBA je bila izvedena empirična in kvalitativna analiza visoke ali izjemno visoke likvidnosti in kreditne kakovosti takih obveznic, poročilo pa ugotavlja, da te obveznice izpolnjujejo baselske standarde, kar zadeva visoko likvidnost in kreditno kakovost. Zato bi bilo treba krite obveznice, ki jih izdajo uradne izvozne agencije, ne glede na organizacijsko strukturo teh agencij opredeliti kot „likvidna sredstva“ in jim posledično dodeliti status stopnje 1.

⁴ Poročilo EBA z dne 20. decembra 2013 o ustreznih enotnih opredelitvah izjemno visokokakovostnih likvidnih sredstev in visokokakovostnih likvidnih sredstev ter o operativnih zahtevah za likvidna sredstva v skladu s členom 509(3) in (5) uredbe o kapitalskih zahtevah.

- (6) Nekateri pogoji za ugodnejšo obravnavo izpostavljenosti iz naslova kritih obveznic iz člena 129 Uredbe (EU) št. 575/2013 so bili spremenjeni z Uredbo (EU) 2019/2160 Evropskega parlamenta in Sveta⁵. Sklicevanje na zadevni člen v Delegirani uredbi (EU) 2015/61 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (7) Delegirano uredbo (EU) 2015/61 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (8) To uredbo bi bilo treba uporabljati v povezavi z določbami nacionalnega prava za prenos Direktive (EU) 2019/2162 in Uredbo (EU) št. 575/2013, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2019/2160. Za zagotovitev dosledne uporabe novega okvira, ki določa strukturne lastnosti izdaje kritih obveznic in spremenjene zahteve za ugodnejšo obravnavo, bi moral biti datum začetka uporabe te uredbe enak datumu, od katerega morajo države članice uporabljati določbe nacionalnega prava za prenos Direktive (EU) 2019/2162, in datumu začetka uporabe Uredbe (EU) 2019/2160 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Delegirana uredba (EU) 2015/61 se spremeni:

- (1) v členu 3 se dodajo točke 13 do 16:
  - „(13) ‚posel z instrumenti kapitalskega trga‘ pomeni posel z instrumenti kapitalskega trga, kot je opredeljen v členu 192, točka 3, Uredbe (EU) št. 575/2013;
  - (14) ‚program kritih obveznic‘ pomeni program kritih obveznic, kot je opredeljen v členu 3, točka 2, Direktive (EU) 2019/2162 Evropskega parlamenta in Sveta*;
  - (15) ‚kritno premoženje‘ pomeni kritno premoženje, kot je opredeljeno v členu 3, točka 3, Direktive (EU) 2019/2162;
  - (16) ‚likvidnostna rezerva kritnega premoženja‘ pomeni likvidnostni blažilnik, sestavljen iz sredstev, ki se štejejo za likvidna in se posedujejo kot del kritnega premoženja v skladu s členom 16 Direktive (EU) 2019/2162.
- *Direktiva (EU) 2019/2162 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o izdajanju kritih obveznic in javnem nadzoru kritih obveznic ter o spremembi direktiv 2009/65/ES in 2014/59/EU (UL L 328, 18.12.2019, str. 29).“;
- (2) člen 7 se spremeni:
  - (a) vstavita se naslednja odstavka 2a in 2b:
    - „2a. Z odstopanjem od odstavka 2 se likvidna sredstva, ki se posedujejo kot del likvidnostne rezerve kritnega premoženja, štejejo za neobremenjena v stresnem obdobju 30 koledarskih dni iz člena 4 do zneska neto likvidnostnih odlivov, izračunanih v skladu z naslovom III te uredbe, ki izhajajo iz povezanih programov kritih obveznic, če ta sredstva izpolnjujejo vse druge zahteve iz naslova II te uredbe.
    - 2b. Če se likvidna sredstva, ki se posedujejo kot del likvidnostne rezerve kritnega premoženja, ne štejejo za neobremenjena v skladu z odstavkom 2a

⁵ Uredba (EU) 2019/2160 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede izpostavljenosti iz naslova naložb v krite obveznice (UL L 328, 18.12.2019, str. 1).

tega člena, se kljub temu šteje, da v stresnem obdobju 30 koledarskih dni iz člena 4 niso obremenjena, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) od izdajatelja kritih obveznic se v skladu z določbami nacionalnega prava zahteva, da vsa svoja sredstva pripišejo izdaji kritih obveznic;
- (b) likvidna sredstva se pripišejo izdaji kritih obveznic kot neobvezno presežno zavarovanje s premoženjem;
- (c) likvidna sredstva izpolnjujejo vse ostale zahteve iz naslova II te uredbe;
- (d) znesek likvidnih sredstev, ki se štejejo za neobremenjena v skladu s tem odstavkom, ne presega skupnega zneska neto likvidnostnih odливov, izračunanih v skladu z naslovom III te uredbe.“;

(b) odstavek 4 se spremeni:

(i) točka (g) se nadomesti z naslednjim:

„(g) kateri koli drug subjekt, ki kot svojo glavno poslovno dejavnost opravlja eno ali več dejavnosti, navedenih v Prilogi I k Direktivi 2013/36/EU.“;

(ii) doda se naslednji drugi pododstavek:

„Za namene tega člena se šteje, da SSPE in uradne izvozne agencije v državah članicah niso vključeni v subjekte iz prvega pododstavka, točka (g).“;

(3) v členu 8(4) se doda naslednji tretji pododstavek:

„Za likvidna sredstva, ki se posedujejo kot del likvidnostne rezerve kritnega premoženja, se šteje, da je zahteva iz prvega pododstavka izpolnjena, če kreditna institucija redno in vsaj enkrat na leto unovči likvidna sredstva, ki predstavljajo dovolj reprezentativen vzorec njenih imetij sredstev v likvidnostni rezervi kritnega premoženja, ne da bi morala biti del te rezerve.“;

(4) v členu 10(1) se točka (f) spremeni:

(a) točki (i) in (ii) se nadomestita z naslednjim:

„(i) so krite obveznice iz člena 3, točka 1, Direktive (EU) 2019/2162 ali so izdane pred 8. julijem 2022 in izpolnjujejo zahteve iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES, kot se uporabljajo na datum njihove izdaje, zaradi česar so upravičene do prednostne obravnave kot krite obveznice do njihove zapadlosti;

(ii) izpostavljenosti do institucij v kritnem premoženju izpolnjujejo zahteve iz člena 129(1), točka (c), in člena 129(1a) Uredbe (EU) št. 575/2013;“;

(b) točka (iii) se črta;

(5) odstavek 1 člena 11 se spremeni:

(a) točka (c) se spremeni:

(i) točki (i) in (ii) se nadomestita z naslednjim:

„(i) so krite obveznice iz člena 3, točka 1, Direktive (EU) 2019/2162 ali so izdane pred 8. julijem 2022 in izpolnjujejo zahteve iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES, kot se uporabljajo na datum njihove izdaje, zaradi česar so upravičene do prednostne obravnave kot krite obveznice do njihove zapadlosti;

- (ii) izpostavljenosti do institucij v kritnem premoženju izpolnjujejo zahteve iz člena 129(1), točka (c), in člena 129(1a) Uredbe (EU) št. 575/2013;“;
  - (ii) točka (iii) se črta;
- (b) v točki (d) se točke (iii), (iv) in (v) nadomestijo z naslednjim:
  - „(iii) krite obveznice so zavarovane s skupino sredstev ene vrste ali več vrst, ki so opisane v členu 129(1), točka (b), (d), (f) in (g), Uredbe (EU) št. 575/2013. Če skupina vsebuje kredite, zavarovane z nepremičninami, morajo biti izpolnjene zahteve iz člena 6(2), člena 6(3), točka (a), in člena 6(5) Direktive (EU) 2019/2162;
  - (iv) izpostavljenosti do institucij v kritnem premoženju izpolnjujejo zahteve iz člena 129(1), točka (c), in člena 129(1a) Uredbe (EU) št. 575/2013;
  - (v) kreditna institucija, ki vlaga v krite obveznice, in izdajatelj izpolnjujeta zahtevo glede preglednosti iz člena 14 Direktive (EU) 2019/2162;“;
- (6) v členu 12(1) se točka (e) spremeni:
  - (a) točka (i) se nadomesti z naslednjim:
    - „(i) so krite obveznice iz člena 3(1) Direktive (EU) 2019/2162 ali so izdane pred 8. julijem 2022 in izpolnjujejo zahteve iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES, kot se uporabljajo na datum njihove izdaje, zaradi česar so upravičene do bonitetne obravnave kot krite obveznice do njihove zapadlosti;“;
  - (b) točki (ii) in (iii) se črtata;
- (7) odstavek 3 člena 28 se spremeni:
  - (a) v prvem pododstavku se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:
    - „Kreditne institucije pomnožijo obveznosti, ki zapadejo v 30 koledarskih dneh in izhajajo iz poslov financiranja z vrednostnimi papirji ali poslov z instrumenti kapitalskega trga, z:“;
  - (b) v drugem pododstavku se prvi stavek nadomesti z naslednjim:
    - „Z odstopanjem od prvega pododstavka je stopnja odliva 0 %, če je nasprotna stranka v poslu financiranja z vrednostnimi papirji ali poslu z instrumenti kapitalskega trga domača centralna banka kreditne institucije.“;
  - (c) tretji pododstavek se nadomesti z naslednjim:
    - „Z odstopanjem od prvega pododstavka je za posle financiranja z vrednostnimi papirji ali posle z instrumenti kapitalskega trga, ki bi zahtevali stopnjo odliva iz navedenega pododstavka, višjo od 25 %, stopnja odliva 25 %, če je nasprotna stranka v poslu primerna nasprotna stranka.“;
- (8) člen 32 se spremeni:
  - (a) v odstavku 3, točka (b), se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:
    - „(b) denarna sredstva iz naslova poslov financiranja z vrednostnimi papirji in poslov z instrumenti kapitalskega trga s preostalo zapadlostjo 30 koledarskih dni ali manj, se pomnožijo z:“;
  - (b) v odstavku 4 se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„Odstavek 3, točka (a), se ne uporablja za zapadla denarna sredstva iz naslova poslov financiranja z vrednostnimi papirji in poslov z instrumenti kapitalskega trga, ki so zavarovani z likvidnimi sredstvi v skladu z naslovom II, kot je določeno v odstavku 3, točka (b).“.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 8. julija 2022.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 10.2.2022

Za Komisijo
Predsednica
Ursula VON DER LEYEN